

ע"פ 6542/16 - איתמר קדושי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורם פליליים

ע"פ 6542/16

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט א' שחם
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: איתמר קדושי

נ ג ז

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המוחזק בתל אביב-
יפו, מיום 6.7.2016, בת"פ 1237-05-15, שניתן על ידי
כב' השופט ב' שגיא

תאריך הושיבה: י"ד בכסלו התשע"ז (14.12.2016)

בשם המערער: עו"ד שלמה ניסים

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

פסק דין

השופט א' שחם:

עמוד 1

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו, שנitan בת"פ 1237-05-15, על ידי כב' השופט ב' שגיא.

2. המערער הורשע, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירות אלה: שימוש לרעה בכוח המשרה, לפי סעיף 1(280) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (שתי עבירות); גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; שוד בנסיבות מחמיות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; גנבה בידי עובד הציבור, לפי סעיף 390 לחוק העונשין.

3. בעקבות הרשותו בדיון, נגزو על המערער העונשים הבאים: 26 חודשים מאסר לריצה בפועל, בגיןו ימי מעצרו, מיום 27.4.2015 ועד ליום 9.6.2015; 10 חודשים מאסר על תנאי לביל יбур, בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, עבירה של שימוש עבירת שוד; 5 חודשים מאסר על תנאי לביל יбур, בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, עבירה גנבה, עבירה של שימוש לרעה בכוח המשרה, או עבירה של גנבה בידי עובד ציבור; פיצויים בסך של 5,000 ₪ לכל אחד משני המתלוננים, ובסה"כ 10,000 ₪ פיצויים; כמו כן, הוטל על המערער תשלום קנס בשיעור של 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תMORETO.

4. מלכתחילה, הוגש על ידי המערער גם ערעור על הכרעת הדיון, אך לאחר שמייעת העורותינו חזר בו המערער מהערעור לעניין ההרשעה, והתמקד בהשגה על חומרת העונש שהושת עליון.

העובדות שנקבעו על ידי בית משפט כאמור במסגרת הכרעת הדיון

5. המערער, יליד 1979, הוא מתנדב יח"מ (יחידות מיוחדות) בתחנת לב תל אביב, תפקיד אותו הוא מילא לאחר שנintel חלק בקורסים והכשרות. במסגרת התפקיד ביצע המערער סיורים, בעודו לבוש מדי משטרת, נושא נשק, ונוהג בניידת. במסגרת האישום הראשון, נקבע כי עובר ליום 11.2.2015, במספר ההזמנויות, נהג המערער להיכנס לדירתו של נתן זר מריתראה בשם טשמה (להלן: טשמה), על מנת לעורך חיפוש, כשהוא לבוש במידי משטרת, אך לא סמכות בדיון. בלילה שבין 11-12 פברואר 2015 לקראת חצות, הגיע המערער פעמי נספה לדירתו של טשמה כשהוא מלאה במתנדב צעריר בשם אביחי, והוא עלה לטשמה כי בדעתו לעורך חיפוש בדירה. בשלב מסוים, הורה המערער לטשמה לרוקן את תוכלת כספי, והלה מילא אחר הרהוראה והניח על השולחן את ארנקו שהכיל \$ 500 ו-90 ₪. כפי שהוכח בבית משפט כאמור, המערער נטל מהארנק לעצמו סכום של \$ 500. במסגרת אישום זה הורשע המערער בעבירה של גנבה ובשימוש לרעה בכוח המשרה. עניינו של האישום השני הוא בשוד של נתן מריתראה אחר בשם דיוויד (להלן: דיוויד) במסגרת חיפוש בדירתו, בלילה שבין 15-16 פברואר 2016, נטל המערער מארנקו סכום של 800 ₪. לאחר שדיוויד ביקש להחזיר לו את כספו, איים עליו המערער כי ירסס את פניו בಗז פלפל שהיא ברשותו. לאחר מכן, עזב המערער את הדירה, כשבຮשותו הכספי שנintel מדיוויד. בין מעשיו אלה הורשע המערער בשוד בנסיבות מחמיות ובשימוש לרעה בכוח המשרה. עניינו של האישום השלישי הוא בネットית מכשיר טלפון נייד של מי שהיה מעורב באירוע קטטה, אשר נפצע ופונה לבית החולים. המערער נטל את המכשיר לעצמו ולא מסרו למשרד המוצגים בתחנת המשטרה. בגין כך הורשע המערער בעבירה של גנבה בידי עובד ציבור.

גזר דין של בית משפט כאמור

6. בבאו לקבוע את מתחם העונש ההולם, ציין בית משפט כאמור כי ממעשי של המערער ניבטה חומרה

משמעותית, שעה שהוא ניצל לרעה את תפקידו כדי לפגוע בקנינים ובחירותם של תושבים, שעל בטחונם הוא מופקד. היבט נוסף של חומרה יש לראות בכך, כי המערער בחר את קורבונו מ תוך "אוכלו" מהולשת שכוחה להתנגד מוגבל". לאחר שעמד על הערכם שנפגו כמצאה מעשי של המערער וסקר את רמת העינוי הנהוגת, קבע בית משפט קמא מתחם שונה לככל אחד מהאישומים. כך, לגבי האישום הראשון נקבע מתחם הנע בין 6 ל-20 חודשים מאסר; לגבי האישום השני נקבע מתחם הנע בין 15 ל-36 חודשים מאסר; ואשר לאישום השלישי - הרף התיכון עומד על עונש צופה פני עתיד והרף העליון עומד על מאסר לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות. לאחר זאת, קבע בית משפט קמא כי יש לגוזר על המערער עונש כולל. לצורך קביעת עונשו של המערער, נתן בית משפט קמא את דעתו לשיקולים לקללה, ובין היתר: להיעדר עבר פלילי; לעובדה כי זהו מסרו הראשון של המערער; לתנאי מסרו הצפויים, נכון שירותו המשטרתי; לתקופה בה שהה המערער בתנאים מגבילים; לתרומותו רבת השנים כ舅וטר מתנדב; ולנסיבות האישיות, לרבות מצבו הבריאותי. לאחר בחינת כל הנתונים, גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים המפורטים בפסקה 3 לעיל.

הערעור על חומרת העונש

7. עו"ד שלמה ניסים, בא כוח המערער, טען כל שנית לטובתו מרשו. לשיטתו של עו"ד ניסים, עונש המאסר שהושת על המערער חרוג לחומרה בהשוויה לעונשים שנגזו על שוטרים או מתנדבים לכוחות המשטרה שהורשעו בעבירות גנבה בידי עובד ציבור, והפרת אמונים, וזאת בנסיבות חמורות יותר. הסגנון הציג בפנינו שורה של פסקי דין בהם הוטלו עונשים קלים יותר על אנשי משטרת ועובד ציבור שרשו, וביניהם: ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 190/15 פפו נ' מדינת ישראל (2.4.2015) (להלן: עניין פפו); ע"פ 13/13 5241 מלשה נ' מדינת ישראל (27.1.2014); וכן, ע"פ 15/8009 חנן נ' מדינת ישראל (16.10.2016) (להלן: עניין חנן), שבמסגרתו נגזו, אמןם, עונשים חמורים יותר מעונשו של המערער, אך זאת, לטענת הסגנון, בגין ביצוע מעשים בעלי חומרה רבה בהרבה. כמו כן, טען עו"ד ניסים כי בית משפט קמא לא נתן משקל לנסיבותו האישיות של המערער, לעברו הנקי ולתנאי מסרו הקשים, בשל החזקתו בבידוד, כפועל יוצא מתפקידו במשטרת. עוד נטען, כי לא הוכח תכונן מצדיו של המערער, ומעשו לא לו באלים כלשהי כלפי קורבנות העירה. לפיכך, התבקשנו להקל ממשמעותו בעונש המאסר שהושת על המערער. אשר לבסוף, נטען על ידי עו"ד ניסים כי בהינתן העובדה שהumarur חייב בתשלום פיצויים בשיעור של 10,000 ₪, לא היה מקום להשית עליו רכיב של קנס, וזאת גם בשל מצבו הכלכלי הקשה.

תגובה המשיבה

8. המשיבה, אשר יוצגה על ידי עו"ד יair חמודות, מבקשת לדחות את הערעור על רכיב המאסר, בהציבעה על חומרת התנהגותו של המערער, אשר מעלה בתפקידו והפר את האמון הניתן לבעלי המדים בעבור בצע כסף. גם המשיבה הציגה פסיקה התומכת בעמדתה, בהתייחס לרמת העוני הנהוגת בעבירות מעין אלה, ובין היתר: עניין חנן עניין פפו, שאזכרו גם על ידי הסגנון, וכן - ע"פ 8961/07 סח"ק נ' מדינת ישראל (14.1.2008); וע"פ 3027/13 דוחוקר נ' מדינת ישראל (4.12.2013). אשר לרכיב הקנס, הותיר עו"ד חמודות את ההחלטה בעניין זה לשיקול דעתנו.

דין והכרעה

9. לאחר שבחנו את כלל הנסיבות, הגיעו לידי מסקנה כי דין הערעור על עונש המאסר - להידחות. המעשים המיוחסים לumarur הינם חמורים ומקוממים, והם מבטאים ניצול לרעה של תפקido ומעמדו במשטרה, תוך כדי שליחת ידו בקנינם של גורמים מוחלשים באוכלוסייה. כפי שציינתי בעניין חנן: "מעשים כגון אלה עשויים לגרום לאובדן האמון בצדוקו לובשי המדים, ולהקשות עוד יותר על תפקודם של אנשי כוחות הבטחון, המבצעים את מלאכתם כדין". מעין בפסקה שהוצאה לפנינו על ידי ב"כ הצדדים, עולה כי בעבירות כגון דא קיימים מנעד רחב למדוי של עונשים, אך נראה כי עונשו של המuarur אינו חריג בנוף פסיקתו של בית משפט זה, ובוודאי שאין מדובר בסטייה מהותית מרמת העונשה הרואיה. נציין עוד, כי בית משפט קמא זקופה לזכותו של המuarur את כל השיקולים האפשריים לקולה, ובסיומו של יום הגיע לתוצאה מאוזנת ורואה, שאיננו רואים טעם מבורר להתערב בה.

עוד נסיף, כי לא ראיינו בנסיבות של המuarur לחזור בו הכרעת הדין משום נימוק להקללה בעונש המאסר, אך יש להניח כי נתון זה, שיש בו ממשום קבלת אחריות מסוימת על מעשיו, יילקח בחשבון בהמשך הדרך.

10. אשר לרכיב הקנס, החלתו, לפנים מסורת הדין, לבטלו וזאת בשל סכומי הפייצויים שנפסקו לטובת המתלוונים, ובשים לב למצבו הכלכלי הקשה של המuarur.

11. סוף דבר, הערעור נדחה, בכפוף לביטול רכיב הקנס שבגזר הדין.

ניתן היום, י"ח בכסלו התשע"ז (18.12.2016).

שופט

שופט

שופט